

Ruoasta ravintoa ja energiaa

Meidän päivärytmimme rakentuu usein ruoka-aikojen ympärille. Aamu aloitetaan aamupalalla, keskipäivällä nautimme lounaan, päivällinen syödään iltapäivällä ja päivän lopuksi syömme vielä iltapalan. Näin me saamme kuhunkin hetkeen sopivasti energiaa ja ravintoa, arjen haasteista selvitäksemme.

Syöminen on monille muillekin kuin papeille osa työtehtävää. Liike-elämässä vahvistetaan sopimuskumppaneiden välejä tarjoamalla lounaita, asiakashankinta on helpompaa lounaan ääressä ja monissa työpaikoissa kokoukset saatetaan aloittaa pullakahveilla. Ruokailua käytetään usein ihmissuhteiden parantamiseen. Olen itsekin huomannut, kuinka vaimon saa hyvälle mielelle jo pelkästään tekemällä sen herkkuruokaa.

Parhaita aterioita ovat ne, jotka voidaan nauttia sellaisten ihmisten kanssa, joihin meillä on hyvät välit. Jos välit syömäkavereihin eivät ole kunnossa, ruokakin tuntuu maistuvan pahalle. Ateriointi hyvässä ilmapiirissä antaa muutakin kuin vatsantäytettä, se antaa hyvän mielen ja sitä kautta myös energiaa.

Kristityt ovat kokoontuneet jo pari tuhatta vuotta saman pöydän ääreen. Se ateria on katettu usein kirkkoon pyhäpäivisin. 1600-luvulla oli Suomessa tapana ripittäytyä, ennen kuin mentiin nauttimaan Herran Pyhää ehtoollista. Sillä saatiin uskolle vahvistusta, että ateriakumppanin, eli Jumalan, kanssa on hyvät välit. Svebiliuksen katekismus (1689) kehottaa myös sopimaan välit läheistensä kanssa ennen ehtoollista. Upsalan arkkipiispan Olaus Svebiliuksen katekismuksessa ehtoolliselle on hyvä mennä silloin ”Jos heillä on sopivainen sydän lähimmäistensä kohtaan”. Nämä vanhat ohjenuorat ovat hyviä edelleenkin syömään ryhtyessä. Olipa kysymys sitten arkilounaasta tai Herran Pyhästä ehtoollisesta.

Tämän viikon sunnuntaina alkaa papiston paasto. Tämän paaston aikana papit eivät suinkaan ole syömättä, vaan keskittyvät siihen mikä on tärkeintä. Tärkeintä on luottaa Jumalaan ja Hänen sanaansa. Sieltä me saamme jokapäiväisen ravinnon. Jeesus sanoo:” mutta joka juo minun antamaani vettä, ei enää koskaan ole janoissaan. Siitä vedestä, jota minä annan, tulee hänessä lähde, joka kumpuaa ikuisen elämän vettä”(Joh.4:14) Jeesuksen antamaa vettä saamme kuulemalla hänen julistustaan. Hän julistaa seurakunnastaan Pyhän Hengen kautta ilosanomaa. Hyvän paimenen evankeliumi tuo rauhan sydämeen: sinun syntisi on anteeksi hänen sovintotyönsä vuoksi!

Juha Luokkala
Seurakuntapastori
Siikalatvan Seurakunta